

Art of Sport

21.04.–
24.10.2021

"SPORT SOM EN LUP PÅ SAMFUNDET"

Internationale og danske kunstnere undersøger forskellige aspekter af sportens verden og griber fat i aktuelle spørgsmål, der er på spil i samfundet.

TEMAER I DENNE UDGAVE:

Idolisering • kommercialisering
repræsentation • politik • racisme
konsumerisme • kønspolitik
kropsidealer • maskulinitet
femininitet • overgangsritualer
hooliganisme • vindere og tabere
og meget mere.

GRATIS PLAKAT
I BLADET
AF LEA GULDDITTE
HESTELUND

ART OF SPORT
UDSTILLINGEN

ELMGREEN
& DRAGSET
SHORT STORY

SKJOLD
CONTEMPORARY
EVENTS
TIP EN 13'ER

SIR SID

Art of Sport

Med udstillingen *Art of Sport* præsenterer Copenhagen Contemporary en omfattende udstilling med sport som det gennemgående tema. Gennem en lang række værker af danske og internationale kunstnere belyser udstillingen forskellige sider af sportens væsen og undersøger dens komplekse kulturelle og sociale betydning.

Art of Sport er en udstilling med meget stor aktualitet, da det globale udbrud af COVID-19 og de lokale lock downs har haft stor betydning for både elite- og græsrodssport. Mange vigtige sportsevents er blevet udskudt til 2021, herunder EM i fodbold og Eurogames – ligesom der internationalt afholdes De Olympiske- og Paraolymiske Lege i Japan.

Ud over at belyse et fænomen med en enorm global interesse og stor aktualitet, vil vi også bruge *Art of Sport* og samtidskunsten som en anledning for både børn, unge og voksne til at udforske og samtale om sportens verden. Vi vil åbne for diskussioner om, hvordan vi som venner, holdkammerater og modstandere – og i samfundet i det hele taget – kan sikre inklusionen af grupper, der er underrepræsenteret i formidlingen af både kunst og sport; mennesker med en særlig fysik eller seksualitet, et køn, en livsstil eller en etnicitet, der står udenfor, hvad der opleves som 'normalen'.

Velkommen til en udstilling, hvor samtidskunstnere på forskellig vis og via en lang række værker og medier udforsker sportens verden, dens indbyggede kulturelle normer, heltedyrkelse og idolisering, køns- og etnicitetskoder, inklusions- og eksklusionsmekanismer såvel som dens relation til politik, magt og penge. Sportens verden er en kompleks størrelse og er på sin vis en perfekt linse at studere de spørgsmål, der generelt udfolder sig i vores samfund, igennem.

Art of Sport er støttet af

Knud Højgaards Fond

Short Story er støttet af

Anonym Fond

CC er i 2021 støttet af

Privat donation

*A. P. Møller og Hustru
Christine Mc-Kinney Møllers Fond til almene Formaal*

STATENS KUNSTFOND

Minister Erna Hamiltons Legat
for videnskab og kunst

15. Juni Fonden

Gangstedfonden

William |
Demant | Fonden

Toyota Fonden

REFSHALEØENS
EJENDOMSSELSKAB

CC's Corporate Partners

Fredericia
1941

ferm
LIVING

ege

CC Art Club

danlas

Værker

1 Miguel Calderón *México vs Brasil, 2004*

Miguel Calderón (f. 1971) er en mexicansk kunstner, der på tværs af medier undersøger kulturelle stereotyper. Hans værker er præget af populærkulturelle referencer og bevæger sig ofte mellem fiktion og virkelighed.

I videoværket *México vs Brasil* præsenterer Calderón en fiktiv fodboldkamp mellem Mexico og Brasilien. Fodboldkampen ligner ved første øjekast en helt normal kamp, men er i virkeligheden en sammenklipning og redigering af en lang række forskellige kampe, som det mexicanske landshold har spillet. I Calderóns fiktive kamp vinder Mexico med 17-0 over Brasilien, og Calderón opfylder en ellers umulig national drøm. Med et humoristisk greb undersøger værket Mexicos nationale selvforståelse og de kollektive drømme, der lever i sportens verden.

Video transferred to DVD. 90:00 min. Courtesy of the artist and kurimanzutto, Mexico city / New York

2 Erik A. Frandsen *Boksehandske, 2007*

Den danske billedkunstner, Erik A. Frandsen (f.1957) arbejder på tværs af medier og materialer. Frandsen er optaget af scener fra hverdagen, sport og popkultur, og med det for øje indfanger han flygtige øjeblikke i sine værker.

Boksehandske er en glasmosaik skabt sammen med glaskunstneren Per Steen Hebsgaard, som længe har sat sit præg på dansk glaskunst. Et par boksehandsker smykket med det amerikanske flag hænger på et gelænder. Værket er en kunstnerisk fremstilling af et hverdagsobjekt og sportsredskab, som, når det fremstilles i glasmosaik, en teknik der ofte kendes fra kirkevinduer, nærmest ophøjes til en ikonisk genstand.

Glass mosaic. 550 x 250 cm. Courtesy of the artist, Per Steen Hebsgaard and Hans Alf Gallery

3 Hellmuth Costard *Fussball wie noch nie, 1971*

Vesttyske Hellmuth Costard var fremtrædende indenfor tysk eksperimentalfilm og en del af den stilistiske bevægelse New German Cinema.

Fussball wie noch nie (Fodbold som aldrig før) er en dokumentarfilm, der følger den ikoniske nordirske fodboldspiller George Best under en fodboldkamp mellem Manchester United og Coventry City. Filmen vender den traditionelle fodboldudsendelse på hovedet, da otte kameraer udelukkende fokuserer på Best. Kameraerne fanger enhver af hans bevægelser – fra de hurtige sprints og driblinger til de bratte stop, når en aflevering ikke når sit mål samt de lange intervaller, hvor han venter på at få bolden. George Best var i 1970'erne anerkendt som verdens andenbedste fodboldspiller og var en af de første til at opnå idolstatus i sportens verden. Til trods for et vildt privatliv gjorde hans elskelige og kække image, at han fik mange fans i løbet af sin karriere. I hjemlandet Nordirland sagde de lokale beundrere altid: Maradona god, Pelé bedre, George Best.

Costards usædvanlige portræt af George Best har inspireret senere værker om fodboldens stjerner, bl.a. Philippe Parreno og Douglas Gordons videoværk fra 2006 *Zidane, a 21st Century Portrait*, der følger den franske fodboldstjerne Zinedine Zidane i realtid gennem en enkelt kamp.

1 t 45 min. Courtesy of the artist and rightsholder / WDR Media Group

4 Sara Sjölin *Sportscast 1, 2018*

Sara Sjölin (f. 1991) er en svensk kunstner uddannet fra Det Kgl. Danske Kunstakademi i 2018. I sin kunstneriske praksis beskæftiger Sjölin sig med

personlig historiefortælling og skarpe observationer af sine omgivelser og deres indlejrede komiske træk.

Sverige og Schweiz mødtes som modstandere under VM i fodbold i 2018. Som statsborger i begge lande valgte Sjölin at dække hele kampen som alternativ, dilettantisk sportskommentator. Parallelt med dækningen af kampen indfletter Sjölin anekdoter fra sin barndom, hvis indhold skifter mellem humor og alvor, sårbarhed og selveksponering.

1h 53 min. Courtesy of the artist

5 Sam Taylor-Johnson *David Beckham (David), 2004*

Sam Taylor-Johnson (f. 1967) er en britisk kunstner og filminstruktør, som i sine værker udfordrer grænserne mellem vores indre følelsesliv og ydre identitet.

Værket *David Beckham (David)* er et 107 minutter langt videoværk, der portrætterer det britiske fodboldikon David Beckham, mens han sover. Taylor-Johnson fanger her Beckham i et sårbart og intimt øjeblik, hvor han udmattet hviler sig efter træning med sit fodboldhold i Madrid. Værket er inspireret af renæssancekunstneren Michelangelos værk *Allegory of Night* (ca. 1526-1531) og popkunstneren Andy Warhols film *Sleep* (1964), hvor en mand sover foran flere kameraer.

Omkring årtusindskiftet var Beckham en af de mest fotograferede fodboldspillere og blev betragtet som et idol på linje med tidens største popstjerner. I Taylor-Johnsons maleriske portræt tager kunstneren os med ind i superidolets eftertragtede intimsfære og portrætterer Beckham som en mandlig Tornerose, der ikke vågner, uanset hvor tæt på vi kommer.

An exhibition copy of NPG6661. Made possible by J.P. Morgan through the Fund for New Commissions, 2004. Courtesy of the National Portrait Gallery, UK.

6 Bianca Argimón
Two Seconds to Go, 2018

Den belgiske kunstner Bianca Argimón (f. 1988) kombinerer i sit arbejde politik, filosofi og humor.

I tegningen *Two Seconds to Go* har Argimón skabt et billede på nutidens Amerika. Værket er skabt på baggrund af Donald Trumps præsidentsejr i Amerika i 2016 og viser et amerikansk fodboldstadion, hvor det ikke kun er atleterne, der er i kamp, men hvor der overalt hersker en stemning af kaos og krig.

Et sted er Trumps mur til Mexico ved at blive bygget, tilskuere skilter for 'Make America GAY again', alt imens tv-kanalerne Fox News og CNN kæmper om de bedste billeder. På det kaotiske stadion, der minder om en grotesk scene malet af den flamske 1500-tals kunstner Pieter Bruegel den ældre, bliver den almindelige sportsskamp overdøvet af kampene i det amerikanske samfund, idet symboler på landets politik og aktivisme myldrer frem over tribunerne.

Lightfast colour pencils on paper. 120 x 157 cm. Courtesy of Private Collection

7 Paul Pfeiffer
Caryatid, 2008

Amerikanske Paul Pfeiffer (f. 1966) arbejder på tværs af medier som video, fotografi, skulptur og lyd. Pfeiffer undersøger bl.a., hvordan medie-billeder er med til at forme vores verdensbillede og selvopfattelse. I *Caryatid* viser tre skærme fodboldspillere, der falder hårdt på banen. Pfeiffer har isoleret de enkelte fodboldspillere og beskåret omgivelser og objekter, der er skyld i faldene. Tilbage er kun den enkelte sårbare fodboldspiller, der på dramatisk vis vrider sig i smerte. Titlen *Caryatid* stammer fra Pfeiffers besættelse af klassisk arkitekturhistorie. Herfra stammer også fortællingen om, hvordan attherne skabte søjleskulpturer, de såkaldte karyatider, der lignede deres fjenders hustruer, og som for evigt skulle bære vægten af templet som slaver – den totale opofrelse.

Three channel video installation. 45 seconds looped. 50 x 50 x 210 cm. Edition 2 of 3 + 2AP. Courtesy of the artist and Thomas Dane Gallery

8 Laura Owens
Untitled, 2003

Laura Owens (f. 1970) er en amerikansk maler, som er bedst kendt for at udfordre, hvad et maleri er ved brug af forskellige referencer og maleriske teknikker.

Untitled er et olie- og akrylmaleri, der afbilder to rivaliserende fodboldspillere – de to sportsstjerner Alessandro Del Piero fra Italien og franske Thierry Henry – efter Frankrigs sejr over Italien ved EM i 2000. Henry trøster sin modstander efter en intens finalekamp, som mange stadig husker i dag, og viser, at konkurrence også kan rumme venskaber.

Motivet har Laura Owens taget fra et avisudklip, som hun havde hængende i sit atelier. For Owens var motivet og spillernes nærmest skulpturelle omfavnelser fyldt med kunsthistoriske referencer og et perfekt springbræt til at eksperimentere med maleriets opbygning.

oil and acrylic on linen. 86,4 x 106,7 cm. Courtesy of the artist, Sadie Coles HQ, London; and Galerie Gisela Capitain, Cologne

↓ Stephen Dean, *VOLTA (Bandeira)*, 2003. Single channel video with flag, 9 min. Courtesy the artist and Casa Triangulo, São Paulo

Den amerikanske billedkunstner Jeff Koons (f. 1955) tager ofte afsæt i en kommerciel æstetik, hvor han bruger hverdagsgenstande som f.eks. støvsugere eller legetøj som materiale og motiv.

I *Three Ball 50/50 Tank (Spalding Dr. JK Silver Series)* flyder tre basketballbolde, halvt dækkede af destilleret vand og bevæger sig minimalt afhængigt af omgivelsernes vibrationer. Værket er en del af Koons' *Equilibrium Series* og er et symbol på den ultimative balance og livstilstand, han mener, vi mennesker søger.

Ifølge Koons er Nike-plakaterne, som er en del af samme værkserie, med deres iscenesættelse af succesfulde sportsstjerner det, der lokker os til at tro, at vi kan opnå den tilstand.

I Koons' tilegnelse af reklamerne kritiserer han det amerikanske klasse- og raceopdelte samfund, hvor kommercielle giganter som Nike gennem deres reklamer spiller på muligheden for velstand og status ved køb af deres produkter.

Three Ball 50/50 Tank (Spalding Dr. JK Silver Series): Glass, steel, distilled water, three basketballs 153,7 x 123,8 x 33,7 cm

Sir Sid: Framed Nike poster. 11,2 x 80 cm

The Williams: Framed Nike poster. 115,6 x 78,7 cm

Board Room: Framed Nike poster. 80 x 115,6 cm

All: Courtesy of private collection

11 Sarah Lucas *Gold Cup Maradona*, 2015

Den britiske kunstner Sarah Lucas' (f. 1962) kunstneriske praksis er kendetegnet ved en humorfyldt kritik af kønsstereotyper, ofte gennem brugen af hverdagsobjekter, tøj, møbler, madvarer og cigaretter.

Gold Cup Maradona forestiller en liggende figur, og mellem dens ben skyder en overdimensioneret erigeret fallos i vejret. Figuren er navngivet efter den ikoniske argentinske fodboldspiller Diego Maradona, som bl.a. var kendt for sin flamboyante livsstil, og som nærmest opnåede gudestatus for sin målbevidste maskuline personlighed og sit store ego på fodboldbanen. Ved brug af ironi behandler Lucas tematikker som køn, seksualitet og identitet og overfører her den henslængte positur, kvinder i kunsten ofte fremstilles i, til et af fodboldens helt store mandlige sportsidoler.

Resin, steel armature. 423 x 200 x 340 cm. Courtesy of Private Collection

↑ Sarah Lucas, *Gold Cup Maradona* (2015). Installation view, British Pavilion, Venice Biennale 2015.
© Sarah Lucas, Courtesy British Council. Photography © British Council. Photo: Cristiano Corte

9 Stephen Dean *VOLTA (Bandeira)* 2003

Den amerikanske kunstner Stephen Dean (f. 1968) udforsker farvers kraft i akvareller og videoinstallationer. I *VOLTA (Bandeira)* undersøger Dean et af de mest fascinerende elementer i fodbold – det engagerede publikum. I en hule af stof følger vi den hektiske aktivitet på tilskuertribunerne under 14 fodboldkampe i Brasilien. Farverne fra flag, fodboldtrøjer og fyrværkeri bliver til et stort bølgende og malerisk kaos, hvor de passionerede tilskuere smelter sammen i en kollektiv krop. Omsluttet af et kæmpe stofflag lig dem, tilskuere breder ud over tribunerne, og lyden af

menneskemængdens tilråb, sang og jublen inviteres vi til at blive en del af den organiske krop, hvis rå energi kulminerer i et mål, der endelig scores. Med *VOLTA (Bandeira)* tegner Dean paralleller mellem sport, sociale og religiøse ritualer i en undersøgelse af rytme, kollektivitet og æstetik.

Single channel video with flag, 9 min. Courtesy of the artist and Casa Triangulo, São Paulo

10 Jeff Koons *Three Ball 50/50 Tank (Spalding Dr. JK Silver Series)*, 1985 *Sir Sid*, 1985 *The Williams*, 1985 *Board Room*, 1985

12 Hank Willis Thomas
Switchski's Syntax, 2017
Verve, 2017

Hank Willis Thomas (f. 1976) er en amerikansk billedkunstner, der primært beskæftiger sig med spørgsmål om identitet, populærkultur, racisme, ulighed og vold.

I de to værker *Switchski's Syntax* og *Verve*, skabt af patchworks af sportstrøjer, har Willis Thomas ladet sig inspirere af de såkaldte Asafo-flag, der siden kolonitiden er blevet skabt af Fante-folket i Ghana. De sammensyede Asafo-flag afbilder ofte krigsscener og spejler dermed den kamp mellem 'os' og 'dem', som også finder sted i sportens arenaer. I sport udspilles mange kampe – ikke kun spillerne imellem men mellem identiteter, nationer og, ikke mindst, de internationale virksomheder, som ejer holdene.

Det er ikke blot værkernes patchwork, der peger på en udveksling mellem Vesten og det afrikanske kontinent. Værkernes motiver refererer også til ikoniske værker af de historiske kunstnere Henri Matisse og Stuart Davis, som på forskellig vis var påvirkede af den europæiske kontakt med Afrika, der fandt sted i slutningen af 1800-tallet. I sine værker forbinder Willis Thomas kunstens tilegnelse af den afrikanske kultur og æstetik med sportens verden, hvor unge sorte atleter ofte er centrum for kommerciel branding hos vestlige virksomheder.

Switchski's Syntax: 179 x 237 cm. Courtesy of Ben Brown Fine Arts
Verve: 160 x 243 cm. Courtesy of Ronald Phillips Ltd.
Both: Mixed media including sports jerseys

13 Brian Jungen
Plague Mask 2, 2020

Den canadiske kunstner Brian Jungen (f. 1970) arbejder med identitetspolitiske spørgsmål, forbrugerskema og globalisering og stiller ofte spørgsmål til betydningen af hverdagsobjekter.

Plague Mask 2 er håndsyet af sko fra den eftertragtede serie Nike Air Jordans. Jungen forvandler her en genkendelig forbrugsvarer til et kunstværk ladet med betydning og symbolske referencer. Ligesom han også omdanner golftaske til totempæle og sportstrøjer til vævede vægtæpper, vækker *Plague*

Mask 2 mindelser om historiske artefakter brugt i ritualer hos det oprindelige canadiske folk – artefakter, som i dag er blevet genskabt i souvenirs og sælges til turister. Ved at ophøje skoene til noget tilnærmelsesvis spirituelt peger Jungen på den kommercielle udnyttelse af det oprindelige canadiske folks kultur og på folkets diskrimination og eksklusion fra professionel canadisk sport.

Nike Air Jordans. 30 x 58 x 38 cm. Courtesy of Private Collection, Köln, Germany

14 Lyle Ashton Harris
Appunti per l'Afro Barocco, 2015
Ready Made, 2001

Lyle Ashton Harris (f. 1965) er en amerikansk kunstner, der arbejder med fotografi, collage, installation og performancekunst. Han udforsker skæringspunktet mellem den personlige og den politiske sfære og undersøger spørgsmål om etnicitet, køn og seksualitet.

Collagen *Appunti per l'Afro Barocco* er et kompakt billedlandskab sammensat af Harris' egne fotografier, avisudklip og billeder af sorte mandlige kroppe og atleter – ofte vist i stillinger og situationer med stærke seksuelle undertoner. Harris undersøger, hvordan den sorte mands krop er blevet fremstillet gennem tiden, og hvordan disse billeder har skabt fortællingen om en særlig sort mandlig seksualitet.

Værket *Ready Made* stammer oprindeligt fra en Adidas-reklame i et italiensk sportsmagasin. Reklamen viser den tidligere franske fodboldspiller Zinedine Zidane, der ligger tilbage-lænet og afslappet, alt imens han får fødderne plejet af en ung sort mand – et fotografi, der leder tankerne hen på den franske kunstner Édouard Manets ikoniske maleri *Olympia* fra 1863, hvor en nøgen kvinde, der ligger på en seng, får overrakt en buket blomster af en sort tjenestepige.

I boblen står der bl.a. på italiensk: "fødder er ikke skabt til at spille fodbold", imens Zidannes fødder omtales som små og søde.

Appunti per l'Afro Barocco: Mixed Media Collage
177,8 x 348 cm
Ready Made: Pigment Print on kozo paper
76,2 x 101,6 cm. Edition 5 of 10
Courtesy of the Artist and Salon 94, New York

15 Erik A. Frandsen
Tour de France, 2020

Frandsen anvender pastelkridt i sine cykelbilleder, som forestiller hektiske øjeblikke fra de årlige cykel-løb Tour de France og Giro d'Italia. Tegningerne portrætterer cykelryttere og tilskuere i dramatiske fastfrysninger af nuet. De enkelte tegninger er meditationer over bevægelse, fremdrift, succes og fiasko.

Pastel chalk on black paper. Courtesy of the artist and Hans Alf Gallery

16 Paul Pfeiffer
Long Count (Thrilla in Manila), 2001

Long Count (Thrilla in Manila) viser den legendariske kamp mellem bokserne Muhammad Ali og Joe Frazier i 1971. Pfeiffer har udvisket de to bokser fra videoen, og kun deres slørede omrids kan anes i bokseringen. Fraværet af Ali og Frazier, to sorte atleter, efterlader fokus på det primært hvide publikum og tørsten efter god underholdning. Når Pfeiffer sletter bokseikonerne, undersøger han spørgsmål om race, identitet og objektivisering, hvor atleterne reduceres til objekter med det ene formål at underholde.

Long Count (Thrilla in Manila): Digital video loop, LCD screen, mounting arm, sound. 2:58 mins. Courtesy of the artist and Thomas Dane Gallery

17 Kota Ezawa
National Anthem, 2018

Kota Ezawa (f. 1969) er en amerikansk kunstner med tysk-japanske rødder, der i sin kunstneriske praksis tager afsæt i billeder fra medierne, kunsthistorien og populærkultur.

National Anthem er en to minutter lang animation sammensat af mere end 200 akvareller. Animationen afbilder amerikanske fodboldspillere fra National Football League (NFL), der knæler under den amerikanske nationalsang i protest mod racisme, undertrykkelse og politivold mod sorte amerikanere. Den viser bl.a. scenen, da San Francisco 49ers' quarterback Colin Kaepernick som den første knælede i protest i 2016, og da holdet Tennessee Titans udeblev fra banen under nationalsangen i 2017. Værket udforsker raceulighed, vold og politik, men

åbner også for en samtale om patriotisme og solidaritet, og hvordan dette kommer til udtryk i sportens verden.

4K video with sound, projection. 1:38 seconds. Edition of 9 + 2 AP. Courtesy of the artist and Haines Gallery, San Francisco

18 Olaf Nicolai
BIG SNEAKER [THE NINETIES],
2001
Zadie Smith – *A Short Catalogue Of Things That You Think You Want*, 2005

På tværs af medier undersøger den tyske kunstner Olaf Nicolai (f. 1962) hverdagsmiljøet og det familiære med et særlig kritisk blik på politiske og kulturelle tematikker.

BIG SNEAKER [THE NINETIES] er en oppustelig skulptur, der forestiller en 9 meter lang forstørrelse af skoene Nike Air Max 97. Sammen med skulpturen udstilles den britiske forfatter Zadie Smiths tekst "*A Short Catalogue of Things You Think You Want*", der første gang blev udgivet i magasinet *The Face*.

Med sin monumentale størrelse, og som et stilikonisk objekt fra 1990'erne, bevæger *BIG SNEAKER [THE NINETIES]* sig i et krydsfelt mellem det genkendelige og det absurde. Værket engagerer sig i aktuelle diskussioner om

konsumerisme, overforbrug og den kommercialiserede verden, hvor også skomoden er blevet en millionforretning, bl.a. gennem koblingen til sportsverdenen.

Du kan sætte dig i skoens åbning, men husk at tage skoene af først. En person ad gangen.

BIG SNEAKER [THE NINETIES]: Various cloth materials, film, inflatables. 400 x 900 x 300 cm. Courtesy Galerie EIGEN + ART Leipzig/Berlin

A Short Catalogue Of Things That You Think You Want [A text by Zadie Smith for 20th birthday issue of *>THE FACE<*, 05/2000]: Wall lettering with Letraset: Dimensions: variable. Courtesy RCW literary agents and Zadie Smith

19 Andreas Gursky
F1 Boxenstopp III, 2007

Andreas Gursky (f. 1955) er en tysk billedkunstner og fotograf bedst kendt for sine detaljerede fotografier i storformat.

F1 Boxenstopp III viser et hektisk splitsekund af et Formel 1-racerløb, hvor mekanikere fra holdene Red Bull og Renault er i fuld gang med at stramme skruer, skifte olie eller dæk – inden bilerne ræser videre. *F1 Boxenstopp III* kan virke som en usædvanlig perfekt komposition fanget af en velplaceret fotograf, som har stået det rigtige sted på det rigtige tidspunkt. I virkeligheden

er fotografiet manipuleret og består af elementer fra forskellige Grand Prix-motorløb rundt om i verden. Med en enorm og næsten kaotisk detaljerigdom skildrer Gursky scener i det moderne liv og undersøger, hvordan vi har indrettet os i en global økonomi med højteknologisk industri, internationale markeder, tempofyldt turisme og sportsaktivitet.

C-Print Diasec. 188 x 508 x 6,2 cm. Courtesy of Gagosian Gallery

20 Sylvie Fleury
Formula One Dress, 1999

Den schweiziske kunstner Sylvie Fleury (f. 1961) arbejder konceptuelt og tematisk med forbrugerkulturen og har siden 1980'erne lavet en række projekter, hvor hun kobler bl.a. bilkultur, mode og feminisme. I 1990 stiftede hun bilklubben *She-Devils on Wheels*, der udelukkende var for kvinder. Med afsæt i de dragter, der bruges til motorløbet Formel 1, har Fleury i samarbejde med motorsportsholdet McLaren, den finske racerfører Mika Hakkinen og Hugo Boss lavet sin egen *Formula One Dress*. Kjolen er lavet i brandsikkert stof og dekoreret med originale F1-logoer og røde flammer i inderforet, der minder om dem, man

↓ Louka Anargyros, *Leather Boys* (2018). Installation view, Kunsthall Charlottenborg, 2018. Photo: David Stjernholm.

kan finde på specialdesignede biler. Kjolen er en luksuriøs genstand, men ubrugelig og selvmodsigende i materialevalg, form og formål. Fleurys værk er en underspill og ironisk kommentar til machokulturen og det mandsdomnære miljø i motorsporten.

Hand tailored dress. 110 x 60 cm. Courtesy of the artist and Galerie Thaddäus Ropac, London, Paris, Salzburg

21 Mark Bradford *Practice*, 2003

Den amerikanske kunstner Mark Bradford (f. 1961) arbejder på tværs af medier og materialer, og han undersøger klasse-, race- og kønsbaserede strukturer i det moderne samfund. *Practice* er en tre minutter lang video-performance, hvor Bradford kejtet spiller basketball iført en basketballtrøje og et voluminøst krinolineskørt syet af basketballholdet LA Lakers' trøjer. Han løber, snubler og dribler på basketballbanen, men kjolen og dens bevægelser i vinden gør det svært for ham at bevæge sig og få bolden i kurven. Bradford falder gentagne gange, men rejser sig og fortsætter spillet. Værket demonstrerer udholdenhed og en vilje til at rejse sig igen på trods af mødet med kulturelle, køns- og racemæssige udfordringer.

Video. 3 minutes. BRADF74769 / Exhibition copy. Courtesy of the artist and Hauser & Wirth

22 Louka Anargyros *Leatherboys*, 2018 *Leatherboys II*, 2020 *Leatherboys III*, 2021

Louka Anargyros (f. 1992) er en fransk kunstner, uddannet fra Det Kgl. Danske Kunstakademi i 2018. Anargyros' kunstneriske praksis stiller skarpt på identitetspolitiske spørgsmål, intimitet og menneskets skrøbelighed.

Leatherboys er keramiske skulpturer, der umiddelbart forestiller sammenfiltrede mandlige kroppe i tæt omfavelse. Alle er ikklædt motorsportsdragter, hjelme, handsker og støvler. De karakteristiske sponsorlogoer på sportsdragterne er blevet udskiftet med en række homofobiske og nedværdigende øgenavne, som kunstneren selv er blevet kaldt, og som han løbende har indsamlet. Ved at lade de atletiske mandekroppe smelte hengivent, men dog tvetydigt, sammen udfordrer Anargyros ideen om

↑ Hazel Meyer, *Muscle Panic* (2019). Performance detail (Ava Hervier, Sophie Ren). Photo: Émile Ouroumov, 2019

en specifik opfattelse af maskulinitet, man ofte oplever i sportens verden. Anargyros afbilder den stigmatisering, nogle oplever og tager ejerskab over skældsordene.

Leatherboys: 250 x 150 x 40 cm

Leatherboys II: 180 x 155 x 120 cm

Leatherboys III: 200 x 170 x 115 cm

All: Ceramics and paint. Courtesy of the artist

23 Hazel Meyer *Muscle Panic*, 2014–2021 *Non-Archival Archive (Muscle Panic)*, 2018–2021

Hazel Meyer (f. 1979) er en canadisk kunstner, der i installationer og performances undersøger forholdet mellem sport, seksualitet, feminisme og materialitet.

Muscle Panic er både en installation og et performanceværk, der undersøger sportskulturen fra et queer perspektiv. Under udstillingen inviterer Meyer fem kvinder, queer-atleter og -aktivister, til at udføre en performance med fysisk aktivitet, atletiske øvelser og sportsritualer midt i udstillingssalen. Performernes vejtrækning, kropsberøringer og skjulte øjenkontakt indikerer seksuelle undertoner i de sportslige interaktioner, der normalt blot betragtes som en banal del af sporten eller som platonisk holdkammeratskab. Objekterne, der udgør installationen *Muscle Panic*, kan betragtes som vidnesbyrd om de sociale relationer mellem performerne – mellem kvinder, queers, fysisk handicappede og andre, hvis kroppe og identiteter er blevet

og fortsat er marginaliserede inden for visse sportskulturer.

Non-Archival Archive er Meyers bud på en ny kategorisering af vigtige sportsbegivenheder. Arkivet består af udklip om særlige begivenheder udvalgt af kunstneren, hvor oversete kroppe, identiteter, køn eller protester tegner en alternativ sportshistorie.

Both: Mixed media. Variable dimensions. Courtesy of the artist

24 Jeffrey Gibson *ALL I EVER WANTED ALL I EVER NEEDED*, 2019

Den amerikanske kunstner Jeffrey Gibson (f. 1972), som er af choctaw og cherokee afstamning, arbejder med at fusionere de oprindelige amerikaneres æstetik med en materialistisk og senkapitalistisk æstetik.

Gibson forvandler den klassiske 'Everlast' bokseseck til et værk med farvestrålende perlebroderier, vævning, frynser og et abstrakt geometrisk mønster med et tekststykke fra det engelske 80'er-band Depeche Modes sang *Enjoy the Silence*. I et krydsfelt mellem kulturhistorisk håndværk og moderne popkulturelle referencer omdanner Gibson boksesækken – et objekt som bruges til at øve slag, stød og spark – til en boksekamp om identitetspolitiske spørgsmål og kulturel diskrimination.

Found canvas punching bag, glass beads, plastic beads, artificial sinew, steel studs, acrylic paint, steel chain. 215,9 x 50,8 x 50,8 cm. Courtesy of artist and Kavi Gupta, Chicago

25 Rineke Dijkstra

The Gymschool St. Petersburg
(Eva, Lera, Arina) #1, 2014

The Gymschool St. Petersburg
(Anna, Eva, Lera) #2, 2014

Den hollandske kunstner Rineke Dijkstra (f. 1959) arbejder med fotografi og video og er bedst kendt for sine portrætter, der viser mennesker i vigtige overgangsfaser i livet.

Dijkstra har dokumenteret unge russiske gymnaster, der er 8–13 år gamle, mens de træner til olympiske konkurrencer i rytmisk sportsgymnastik. De unge piger er iført sorte trikoter og viser deres præ-pubertære kroppe udholdenhed og hypermobilitet. For at mestre de næsten umenneskelige stillinger er pigerne underlagt et ekstremt fysisk træningsregime, og som følge heraf er det ikke usædvanligt, at de aldrig kommer i puberteten.

Dijkstra portrætterer nøgternt de unge pigers styrke og sårbarhed, der er indlejret i deres blikke og kropslige udtryk.

Archival injet prints. 28,1 x 38,8 cm each. Courtesy the artist and Marian Goodman Gallery, New York and Paris

26 Camille Henrot

Tuesday, 2017

Punished, 2017

Defeated, 2017

Camille Henrot (f. 1978) er en fransk kunstner, som arbejder i en række forskellige medier, herunder film, skulptur, tegning, maleri og installation.

Tirsdag – *mardi* på fransk, *martedì* på latin – var i gammel tid tilegnet krigsguden, Mars. Egenskaber som styrke, magt og virilitet, der længe har været forbundet med Mars, var afsættet for Henrots film *Tuesday* (2017). Filmen vises i en installation, som ligner et træningslokale, og som også indeholder skulpturerne *Defeated* (*Besejret*) og *Punished* (*Straffet*). Som installation trækker *Tuesday* på vores afhængighed af noget tilbagevendende, f.eks. fysisk træning, og hver uges gentagne cyklus, som er en menneskelig konstruktion.

Filmen sammenvæver scener med raceheste, der strigles forud for en konkurrence, og jiu-jitsu-udøvere, der øver greb og spark og strækker ud. Filmen er optaget i slowmotion, og de trænendes modsatrettede kræfter 'hænger' derfor som overdrevne bevægelser i luften og fremstår nærmest som en frossen tilstand meget lig

de to skulpturer i installationen. Deres angrebsposition er også en underkastelsesposition, hvor deres voldsomme handling er fastfrosset og dramatiseret, hvilket snarere vækker mindelser om den masochistiske dragning mod forventningens glæde frem for selve handlingen.

Soundtracket, som består af en serie rytmer, der standser og stopper, er som en uendelig introduktion til et lyrisk digt, der aldrig helt realiseres. Filmens blik forvandler det stereotypiske objekt for filmisk visuel nydelse, idet det vender op og ned på det kodede, erotiske blik, som traditionelt er forbeholdt kvinder [Laura Mulvey (1975), *Visual Pleasure in Narrative Cinema*]. Ved at sætte hastigheden ned gør det, der kunne have været en hyldelse til styrke, konkurrence og vold, i stedet det obligatoriske spørgsmål om, hvem der vinder, og hvem der taber, irrelevant.

Punished: Bronze, chorde, PVC, acier / Casted bronze, rope, pvc covering, steel. 160 x 600 x 400 cm. Courtesy of the artist and kamel mennour, Paris

Defeated: Aluminium and leather. 70 x 120 x 90 cm. Courtesy of the artist and König Galerie, Berlin/London

Tuesday: Video, colour, sound, 20 min 50 sec. Original music by Akwetey Orraca-Tetteh. Producer: kamel mennour, Paris/London. Production: Moving Scope/Good Fortune Films ©ADAGP Camille Henrot. Courtesy of kamel mennour, Paris/London; König Galerie, Berlin; Metro Pictures, New York.

27 Cajsa von Zeipel

Kolibri, 2020

Cajsa von Zeipel (f. 1983) er billedhugger; i sit arbejde udforsker hun temaer som identitet, køn og queerhed. Hun skaber sine kvindefigurer i pastelfarvet silikone, hvilket vækker associationer til sci-fi- og fantasy-æstetik. Som led i en forfægtelse af kvinders synlighed modsætter von Zeipels værker sig nedskaleringen af den kvindelige figur og form, som hun anser som den klassiske tilgang til skulptur.

Zeipel har til *Art of Sport* skabt en ny skulptur – en menneskelignende figur i overnaturlig størrelse udsmykket med sportsgrej, teddybamser, tech-udstyr og forskellige genstande. Som den svæver over vores hoveder, befinder Cajsa von Zeipels figur sig hinsides vores forståelse af menneskets formåen og bliver en futuristisk krop, en queer superheltinde og en ny slags kvindelig *fierceness*.

Mixed media. 115 x 115 x 215 cm. Courtesy of the artist, Company Gallery and Andréhn-Schiptjenko, Stockholm

28 Catherine Opie

Stephen, 2009

Blake, 2007

Tyler S., 2008

Med værkserien *High School Football* stiller den amerikanske fotograf Catherine Opie (f. 1961) skarpt på unge sportsudøvere, der på tværs af USA dyrker amerikansk fodbold. Værkserien udgør en slags billede på overgangen fra dreng til mand og præsenterer os for unge drenge, der står på tærsklen til at blive voksne.

I *High School Football* undersøger Opie repræsentationen af køn og maskulinitet i amerikansk fodbold, hvis uniformer og kønskultur er blevet gengivet og reproduceret i film og tv-serier. Portrætterne af de tre drenge viser, hvordan forskellige maskuliniteter kommer til udtryk i sporten; med sin tynde krop nærmest svømmer Tyler S. i uniformen, mens Blake triumferende viser sine muskuløse overarme frem. Og med sin tydelige posering og korte bluse bliver Stephen nærmest en parodi på den typiske sportskrop og en overdreven maskulinitet.

Stephen: 104,1 x 78,7 x 5,1 cm

Blake: 76,2 x 56,5 x 4,4 cm

Tyler S.: 78,7 x 57,8 cm

All: Framed C-Print. Courtesy Regen Projects, Los Angeles; Lehmann Maupin, New York, Hong Kong, and Seoul; and Thomas Dane Gallery, London

29 Ei Arakawa

Smell Image (Cobra), 2012

Smell Image A (Navasana I), 2012

Ei Arakawa (f. 1977) er en japansk kunstner, der arbejder tværdisciplinært og kombinerer performance, skulptur og installationskunst – ofte i koreograferede events, hvor grænsen mellem beskuere og performer udviskes.

Med skulpturerne *Smell Image (Cobra)* og *Smell Image (Navasana I)* undersøger Arakawa menneskelige bevægelser. I *Smell Image* (duftbillede) sidder de ansigtsløse yogaudøvere dog mere eller mindre frosset fast i øvelserne – som rigide stereotype silhuetter af yogaudøvere. Parfumerne, hvis duft emmer fra og omkring kroppene, sætter yderligere scenen for en undersøgelse af yogakulturens kommerialisering, den moderne selvhjælpskultur og den vestlige fetichering af østasiatisk filosofi og kultur.

Smell Image (Cobra): Courtesy of the artist and Overduin and Co. Los Angeles

Smell Image A (Navasana I): 76 x 121 x 38 cm. Courtesy of the artist and Reena Spaulings Fine Art New York

30 **Emelie Carlén** *Chora*, 2014

Emelie Carlén (f. 1985) er en svensk kunstner, som tog afgang fra Det Kgl. Danske Kunstakademi i 2018. I sin kunstneriske praksis undersøger Carlén, hvordan forskellige former for repræsentation påvirker identitet, erfaring og kulturelle strukturer.

Chora undersøger historien bag amfiteatret som et mandsdomineret sted. Centralt beliggende i Athens gamle kvarter mellem Musernes Høj og Nymfernes Høj ligger en nyere udgave af et amfiteater. En gruppe poledansere fra Athen træder ind på scenen, og der opstår en situation blandt kvinderne. De optræder og danser, hepper på og imponerer hinanden med deres færdigheder og teknikker. På teatrets scene undersøges, hvilken betydning

poledans har fået, hvordan man undslipper de forudfattede holdninger til den, og hvordan kvinderne udelukkende danser for deres egen skyld.

4:22 min. Courtesy of Filmform

31 **Robert Mapplethorpe** *Lisa Lyon*, 1982

Robert Mapplethorpe (1946–1989) var en amerikansk fotograf kendt for sine sort-hvide portrætter. Han skildrede ofte den erotiske krop, særligt den maskuline, i simple kompositioner, som fremhæver kroppens skulpturelle egenskaber.

I 1980'erne nåede interessen for fitness og bodybuilding nye højder med bl.a. Lisa Lyon som foregangskvinde. I 1980 indgik hun i et samarbejde med Mapplethorpe, der resulterede i en portrætserie. I fotografierne fremhæves

Lyons muskulatur, og hendes faste blik indfanges af kameraet. Lyons feminine former forenes med en maskulin muskulatur, og sammen udfordrer Mapplethorpe og Lyon gældende idealer for kvindekroppen.

Silver Gelatin Print. 40,64 x 50,8 cm each. Courtesy of Robert Mapplethorpe Foundation

32 **Martin Schoeller** *Kim Harris*, 2003

Martin Schoeller (f. 1968) er en tysk fotograf, der er kendt for sine detaljerede nærpportrætter af bl.a. dragqueens, berømtheder og bodybuildere.

Fotografiet med titlen *Kim Harris* er en del af en værkserie med portrætter af kvindelige bodybuildere. Portrættet viser hendes muskuløse overkrop med udspændte og konturerede muskler – en fysik, der traditionelt forbindes med en maskulin krop. Iført en glitrende grøn bikini med rhinsten, opsat hår og perler om halsen fremstår hun samtidig yderst feminin. I dette sammenstød mellem femininitet og maskulinitet udfordrer bodybuilderen idéen om, hvordan en kvindekrop ser ud, og hvilke skønhedsideal der forventes at leve op til. Bag Kim Harris' ekstreme og konfronterende fysik synes Schoeller at fange en stolthed og sårbarhed, der bor i mennesket inde i kroppen.

C-Print. 226 x 182 cm. Courtesy of Camera Work Gallery

33 **Jean-Luc Godard** *Armide*, 1987

Den franske new-wave instruktør Jean-Luc Godard (f. 1930) instruerede i 1987 operafilmen *Armide* som en del af Don Boyds filmprojekt *Aria*. Boyd inviterede ti instruktører til at lave et visuelt værk, som skulle ledsage en operaarie efter deres eget valg. Godard valgte Jean-Baptiste Lullys tragiske opera *Armide*, hvor kongedatteren fra Damaskus, Armide, tilfangetager og forelsker sig i sin svorne fjende, korsridderen Renaud. Arien beskriver, hvorledes Armide på grund af kærlighed ikke er i stand til at likvidere sin fjende. Denne konflikt genskaber Godard i et fitnesscenter, hvor korsridderen er blevet til bodybuildere, der kun har udviklingen af deres egen krop for øje; Armide og hendes veninder er rengøringspiger, der halv- og helnøgne sværmer om

↑ Acker At The Gym 1984. Photograph: Steve Pyke/Getty Images

mændene og skiftevis byder sig til og truer dem. Både tilbud og trusler går dog hen over hovedet på mændene, der uforstyrret er optagede af deres træning.

12 mins. Clip courtesy of Tigon Film Distributors Ltd. 1987, 2008 Lightyear Entertainment L. P. and Virgin Vision Ltd. All Rights reserved

34 **Lea Guldditte Hestelund** *Dumbbells & Dumbbell rack*, 2014 *Portrait with Cap*, 2014–15 *Woman in Bathing Suit*, 2014–15

Lea Guldditte Hestelund (f. 1983) er en dansk billedkunstner uddannet fra Det Kgl. Danske Kunstakademi og Kunstakademie Düsseldorf. Centralt i Guldditte Hestelunds kunstneriske praksis står en undersøgelse af kroppen, og hvordan vi tillægger forskellige kroppe forskellige betydninger, magt og narrativer. I en række værker har hun benyttet sin egen krop som materiale og formet den efter både antikke og nutidige idealer.

Inspireret af fotografen Robert Mapplethorpes fotografier af bodybuild-

deren Lisa Lyon gengiver Hestelund i *Portrait with Cap* og *Woman in Bathing Suit* kropsposeur fra enkelte Lyon-portrætter og sender en hilsen til 80'ernes bodybuilder-ikon. Håndvægtene i *Dumbbells & Dumbbell rack* er støbt i bronze og hænger på væggen som et trofæ for den fysiske triumf, at hun har formet sin krop som et skulpturelt materiale. Mellem 2014–16 arbejder Hestelund i sine værker med idealkroppen og forestillingerne om den kønnede krop på tværs af historien, samtidig med at hun spejler nutidens kropspykelse.

Dumbbells & Dumbbell rack: Bronze and painted steel 40 x 30 x 30 cm. Courtesy Bech Risvig Collection

Portrait with Cap: Photograph in frame. 30 x 38 cm

Woman in Bathing Suit: Poster print. 85 x 100 cm

Both: Courtesy of the artist

35 **Kathy Acker** *'Against Ordinary Language: The Language of the Body'*, 1993

Kathy Acker (1947–1997) var en amerikansk eksperimentalforfatter, punkdigter og feminist. Hendes forfatterskab er præget af en postmodernistisk, feministisk og queer tilgang, hvor hun

behandler tematikker som trauma, seksualitet og oprør.

I mere end 10 år dyrkede Acker bodybuilding, og i sit essay *Against Ordinary Language: The Language of the Body* fortæller hun om sin lyst til at skrive om det. Hun taler om bodybuilding og kroppen som noget, man ikke kan beskrive med ord, hvilket gør det problematisk for hende at fortælle om sine personlige oplevelser som bodybuilder. Med afsæt i forfatteren Elias Canetti og filosofen Ludwig Wittgenstein forsøger Acker at finde et sprog, der kan beskrive det for hende ubeskrivelige. I essayet diskuterer hun sit forhold til kroppen, kroppens sprog i relation til bodybuilding og bodybuilding som sport.

In *Bodies of Work*, *Serpent's Tail*, London and New York, 1997. Courtesy Matias Viegner, director of the Kathy Acker Literary Trust.

Elmgreen & Dragset *Short Story*, 2020 Se side 12–13

37 **Thierry Geoffroy** *Critical Run*, 2006–2020 *The Awareness Muscle Has To Be Trained Every Day*, 2015

Thierry Geoffroy (f. 1961) er en dansk-fransk konceptkunstner, der med sin kunstneriske praksis ønsker at engagere sine medmennesker og undersøge samfundsstrukturer og problemstillinger inden for social ulighed, klima og politiske konflikter.

Critical Run er et kunstformat – en kombination af et motionsløb og en debat. Det er et performativt værk, hvor deltagerne løber og debatterer om aktuelle spørgsmål. Løbeturen skal aktivere 'The Awareness Muscle' (bevidsthedsmusklen), en forlængelse af krop og sind, der ifølge Geoffroy kan trænes gennem kritisk tænkning og deltagelse i engagerende stimuli, f.eks. *Critical Run*. Kunstformatet har været aktiveret i 30 forskellige lande med 120 ophedede debatter i byer fra New York og Cairo til Moskva og Rotterdam.

Critical Run: 12 videos. Duration variable

The Awareness Muscle Has To Be Trained Every Day: Neon 156 x 52 cm

Both: Courtesy of the artist and SABSAY Gallery

38 Cyprien Gaillard *Desniansky Raion*, 2007

Cyprien Gaillard (f. 1980) er en fransk kunstner, der arbejder på tværs af medier som video, fotografi, installationer og performancekunst. Hans værker er kendetegnet ved at iscenesætte og undersøge nutiden fra en næsten arkæologisk synsvinkel, en undersøgelse af vores fysiske konstruktioner og de tilhørende kulturelle og sociale betydnings.

Videoværket *Desniansky Raion* består af tre sekvenser – et lysshow efter nedrivningen af en bygning nær Paris, luftoptagelser af betonbygningerne *Desniansky Raion* i Kiev og en slåskamp på åben gade mellem to grupperinger. Som en stramt koreograferet ballet eller et middelalderslag bevæger de rivaliserende grupper sig rundt i betonlandskabet og smelter sammen i et kaotisk håndgemæng for blot at splitte sig op igen og siden genoptage kampen. Optagelserne er fra en organiseret subkultur i Skt. Petersborg, hvor slåskampen er hovedformålet – ligesom det opleves i nogle hooligangrupper, hvor rivaliseringen mellem sportsfans ender i voldelige sammenstød.

Video, color, sound. 30 min. Soundtrack by Koudlam. DVD, 30 min. Copyright Cyprien Gaillard. Courtesy of the artist and Sprüth Magers

I TRAPPETÅRNET

39 Nicolai Howalt *Boxer*, 2003 ongoing

Nicolai Howalt (f. 1970) er en dansk kunstner, hvis fotografiske arbejde spænder bredt, men med en gennemgående interesse for fotografiets evne til at udforske eksistentielle spørgsmål og undersøge verdens modsætninger og sammenhænge.

I værkserien *Boxer* har Howalt portrætteret en række unge drenge henholdsvis før og efter deres første boksekamp. Den egentlige boksekamp er udeladt i værket, men kan i stedet aflæses i drengenes ansigter og kropsholdninger. I tidsrummet mellem de to portrætter har de unge drenge for første gang prøvet at stå helt på egne ben. Ved netop ikke at visualisere det afgørende øjeblik, men i stedet dokumentere koncentrationen, ængsteligheden og forløsningsen i drengenes ansigter før og efter kampen,

undersøger Howalt det sårbare rum i overgangen fra barn til voksen. Boksekampen står som en overgangsrite, hvor spørgsmål om identitet, køn, uafhængighed og ansvar kolliderer med barndommens uskyld og drømme.

Archival pigment print. All: 125 x 103 x 6 cm. Courtesy of the artist and Martin Asbæk Gallery

40 Fiona McMonagle *The Ring*, 2014

Fiona McMonagle (f. 1977) er en australsk kunstner, der primært arbejder med akvarel og afbilder sin egen personlige fortælling, sin ungdom og sit sociale miljø.

The Ring er en animationsfilm lavet af 800 forskellige akvarelmalerier, der udforsker boksning som sportsgren. Ved OL i London i 2012 blev kvinders boksning endelig optaget som en olympisk disciplin. Dette var en kæmpe anerkendelse og sejr for de mange kvinder, der længe havde dyrket boksning. McMonagle indkapsler sine egne erfaringer med sportsgrenen, men viser først og fremmest sin fascination og

respekt for de kvindelige bokseres mod – for den mentale styrke og fysiske dygtighed, selvdisciplin og dedikation, det kræver at træde ind i ringen og begynde at kæmpe. Værket udfordrer boksningens mandsdominerede afsæt og skildrer sporten fra et ofte overset kvindeligt perspektiv.

Editor and technical producer: Declan McMonagle. Digital video animation, 16:9 ratio, colour, sound. 7:24 minutes. Courtesy of the artist, Sophie Gannon Gallery, Melbourne, Hugo Michell Gallery, Adelaide

↑ Fiona McMonagle, *The Ring* (2014). Courtesy of the artist, Sophie Gannon Gallery, Melbourne, Hugo Michell Gallery, Adelaide

Short Story

Med den store installation *Short Story* (2020) rykker den dansk-norske kunstnerduo Elmgreen & Dragset en af sportens kamppladser ind i CCs Hal 2. Her møder vi en tennisbane i næsten fuld størrelse, hævet en smule over gulvet. Nettet og de hvide linjer markerer reglerne på den orange brune bane, som indrammer en tyst scene, hvor de tre skulpturer; *Flo*, *Kev* og *Bogdan*, spiller hovedrollerne.

*Short Story*s fortælling udfolder sig på en tennisbane, hvor to hvidmalede bronzeskulpturer af unge drenge netop har afsluttet en kamp. Drengene ser små og isolerede ud på den store tennisbane, og deres kroppe og blikke vender væk fra hinanden – dialogen og spillet mellem dem synes slut. I stedet for glædesjubel er scenen præget af et tavst ubehag for både 'vinderen' og 'taberen'. Figuren *Flo* står med ryggen til sin modstander *Kev* og stirrer på det trofæ, han øjensynligt har vundet. Men i stedet for at vise stolthed over sin sejr ser han trist og ensom ud, mens *Kev* synes overmandet af sit nederlag.

Uden for tennisbanen sidder en tredje figur, den ældre mand *Bogdan*, der halvsover i sin kørestol. Med øjenlåg, der er ved at falde i, synes han at trække sig tilbage fra virkeligheden omkring sig og måske i stedet lade en indre verden tage over. Er tenniskampen mellem de to drenge bare er en forestilling i hans hoved – et fjernt minde som dukker op igen i en drøm? Eller er han blot tilskuer som os andre?

Scenen i *Short Story* er som et stillbillede, der fanger øjeblikket efter en kamp – men det er op til publikum selv at udfylde og formulere fortællingerne, der kan bevæge sig over tid og sted. I *Short Story* får vi ikke mange svar eller forklaringer, men i stedet en arena, hvor vi kan reflektere og tale om emner som konkurrence, individualisme, inklusion og eksklusion.

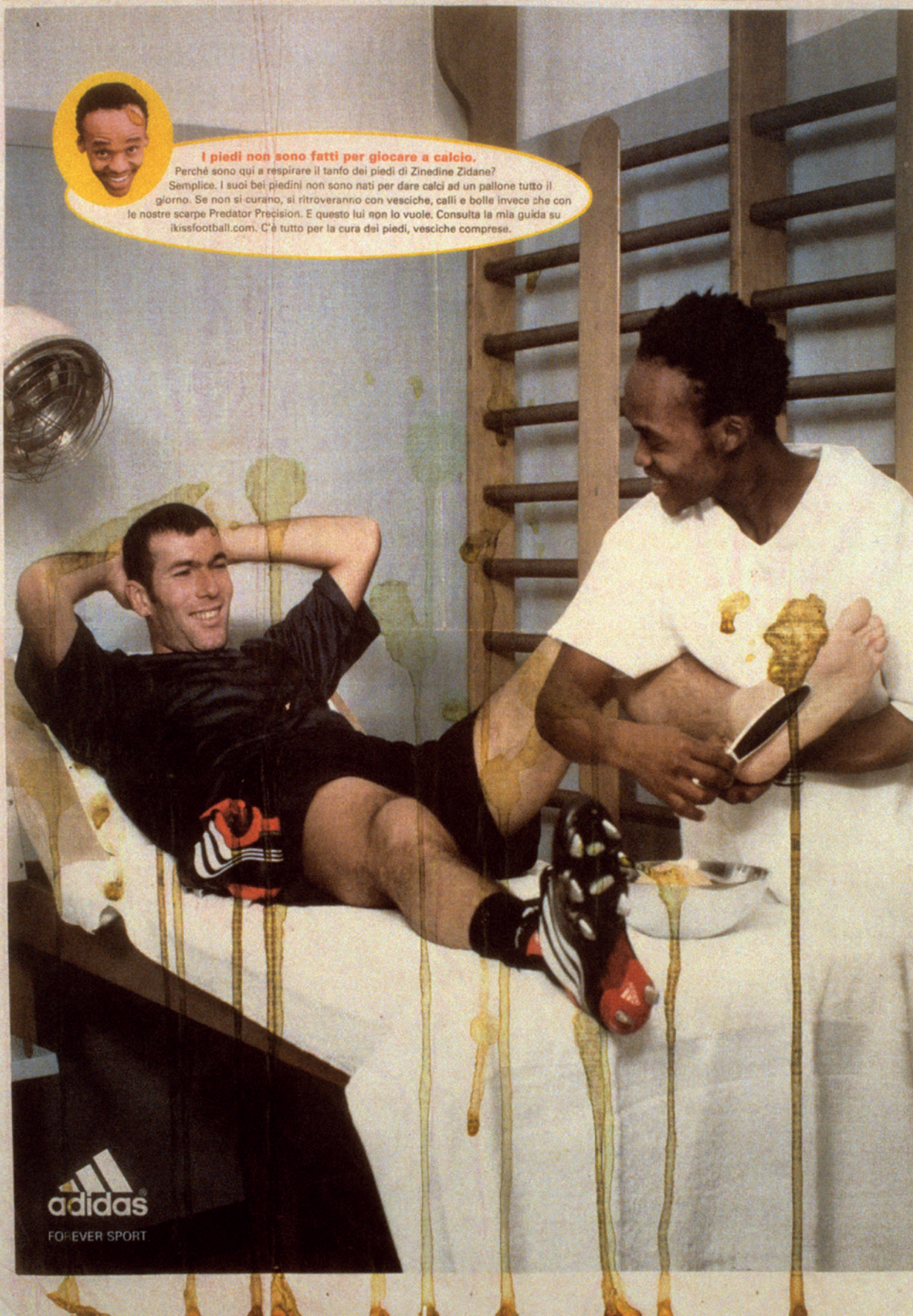
OM ELMGREEN & DRAGSET

Elmgreen & Dragset har arbejdet sammen som kunstnerduo siden 1995 og har boet og arbejdet i Berlin siden 1997. I deres kunstneriske virke undersøger de spørgsmål om identitet og tilhørsforhold, og udfordrer konventionelle måder at lave udstillinger på. Fysisk såvel som konceptuelt arbejder Elmgreen & Dragset således ofte med rum – forstået både som de arkitektoniske og materielle strukturer, der omgiver os, og som de mentale rum, vi skaber omkring os.

I piedi non sono fatti per giocare a calcio.

Perché sono qui a respirare il tanfo dei piedi di Zinedine Zidane? Semplice. I suoi bei piedini non sono nati per dare calci ad un pallone tutto il giorno. Se non si curano, si ritroveranno con vesciche, calli e bolle invece che con le nostre scarpe Predator Precision. E questo lui non lo vuole. Consulta la mia guida su ikissfootball.com. C'è tutto per la cura dei piedi, vesciche comprese.

adidas
FOREVER SPORT

En samtale om *Art of Sport*

Udstillingen *Art of Sport* er kurateret af Marie Nipper, direktør, og Line Wium Olesen, assisterende kurator på Copenhagen Contemporary samt ekstern kurator Louka Anargyros. Vi har samlet de tre kuratorer til en snak om udstillingen og dens temaer.

Marie: Jeg har altid gerne villet lave en udstilling om sport, fordi sport har spillet en vigtig rolle i kunstens verden gennem de sidste årtier. Men jeg må indrømme, at det var først, da vi begyndte at arbejde med denne udstilling, *Art of Sport*, at jeg blev helt klar over, hvor mange og hvor forskellige værker om sport, der egentlig findes. Et kunstværk, der virkelig vakte min interesse, var dit værk *Leatherboys*, Louka. Hvorfor valgte du motorcykelsporten som motiv for dit værk, der, formoder jeg, handler om homofobi og repræsentationer af maskulinitet?

Louka: Altså, det der oprindeligt fascinerede mig ved motorcykelsport, var ganske enkelt en æstetisk interesse for de farverige og på sin vis overdådige beskyttende dragter, udøverne har på. Da jeg gravede dybere, fandt jeg ud af, at denne sport er den farligste motorsport af alle og har de højeste dødstal. Jeg synes, der er en særligt fascinerende ambivalens over disse dragter, der minder om superhelte-dragter, og som gør det muligt for kroppen at præstere på højt niveau, men som samtidig signalerer racerkørerens beslutning om at udsætte sin krop for en kæmpe risiko. Dette paradoks kan tolkes symbolsk på flere måder. I mine øjne afspejler det en maskulin virilitet, men underligt nok også hele queerkulturen.

Leatherboys-installationen med de mange nedsættende homofobiske udsagn handler klart om at gen-appropriere et stigma. Og det var da også noget, vi snakkede meget om, da vi kuraterede udstillingen. Hvordan sport formår at skabe en følelse af fællesskab, men også af eksklusion. Og hvordan dette kan igangsætte positive genereringsmekanismer – altså hvordan

man kan bruge det, der har stigmatiseret én til at svare igen. Jeg er glad for, at dette aspekt er meget fremtrædende i udstillingen. I videoværket *Practice* af Mark Bradford fremstår det f.eks. tydeligt, men på en meget mere dramatisk og humoristisk måde

Line: Ja, i *Practice* filmer Bradford sig selv spille basketball iført en kluntet krinoline fra det 19. århundrede, mens han gentagne gange forsøger at få bolden i nettet. Det er morsomt at se ham tumle rundt, men han arbejder hårdt og gør sig enormt umage for at få bolden i nettet iført det store skørt. Som han selv har udtrykt det, så handler værket om forhindringer på alle niveauer, kulturelle, køns- og racemæssige. Og at vi bare må klø på, lige meget hvad vi udsættes for. Det er en relevant pointe i sportens verden såvel som i livet i det hele taget.

Marie: Jeg forestiller mig, at Bradfords motivation til at skabe dette værk også var båret af en vis portion køns- og måske endda racemæssig stereotypi, da han som ung blev opmuntret til at dyrke basketball på grund af sin højde og sandsynligvis også sin hudfarve. Koblingen mellem sport og race er klart et tema i mange af udstillingens værker. Det gælder de Nike-plakater, som Jeff Koons har gjort til kunstværker, og som peger på, hvordan man med mærkevarer fra sportens verden forsøger at 'brande' sport som et middel til at fremme social mobilitet.

De mekanismer, der ligger til grund for idoliseringen af sportsfolk, er også tilstede i udstillingen og Sam Taylor-Johnsons portræt af David Beckham er et perfekt eksempel. Værket viser,

hvordan det ikke kun er enestående præstationer, men også et godt udseende og et, for nogle, interessant privatliv, der kan udløse heltedyrkelse af både sportsstjerner og sportshold. Topatleter kan få en guddommelig status, der i vores verden giver udslag i kolossal indflydelse og økonomisk magt. Der står enormt meget på spil for sportsklubber, agenter, reklamebureauer, modefirmaer osv. Og det gør, at sportens verden spiller en rolle i en global økonomi.

Hvis vi vender tilbage til Koons, kan vi konstatere, at disse plakater langt fra hører til blandt hans bedst kendte værker, og alligevel lykkedes det ham med dette greb, hvor han bruger portrætter skabt af Nike, at skabe opmærksomhed omkring et voksende fænomen i 1990'erne, hvor man betragtede sportsudøvere som popstjerner og som forbilleder for særligt unge sorte i USA. Men Koons kritiserer også Nike for at tjene fedt på netop det: drømmen om magt og berømmelse, som kun blev til virkelighed for ganske få. Koblingen mellem sport og race findes også i værkerne af Hank Willis Thomas, Paul Pfeiffer og Lyle Ashton Harris.

Louka: Absolut. I den forbindelse, så er *Ready Made* af Lyle Ashton Harris det værk, der i særlig grad vinder genklang hos mig. Harris har selv udtalt, at billedet, der er brugt til værket, er en 'ready-made', som oprindeligt var en helsidesannonce for Adidas. Annoncen viser den nu famøse (han nikkede en modstander en skalle, som kostede Frankrig verdensmesterskabet i 2006) fodboldspiller Zinedine Zidane, der får en 'pedicure' af en uidentificeret model med brun hud, mens han ligger i en stilling, der klart er et postmoderne tvist på Manets maleri *Olympia*.

På billedet aner vi også spor efter kunstnerens egen sæd. Dette bringer en idé på bane, som jeg finder dybt interessant, nemlig begærets modsatrettede og kompromisløse væsen. Nemlig hvordan det, som udløser den stærkeste kritik og forargelse, også kan være det, der tænder en allermest. Det skal ikke forstås sådan, at al modsatrettet begær er morbidt. Jeg ser det mere som endnu en særlig form for kraftfuld generobring. Susan Sontags essay *Fascinating Fascism* (*Fascinerende fascisme*) fra 1975 er et nærliggende eksempel. Sontag undersøger den fascistiske og helt præcist den nazistiske æstetik – det sorte SS-lædertøj – og hvordan det inspirerede efterkrigstidens porno- og BDSM-kulturer og blev

normen især i queer sadomasochistiske praksisser. Det ultimative tabu og derfor den ultimative fan-tasi.

I sin beskrivelse af reklamen taler Lyle Ashton Harris om 'den stigende hyper-kommercialisering af (racepræget) homoerotik og homosocialitet på den internationale sportsarena', og det bringer mig tilbage til sportens eksklusionsmekanismer, og hvor interessant det egentlig er, at feticheringen af sportens billedsprog, lige fra skridtbind og fodboldsokker til ridetilbehør, er blevet en naturlig del af en bestemt 'mainstream' queer-kultur. Jeg synes, der er noget dybt fascinerende ved at kunne vende op og ned på betydningen af undertrykkelse gennem udfoldelsen af begær.

Line: På en lidt mere subtil måde er vold og begær også et centralt tema i Camille Henrots store installation, hvor filmen *Tuesday* væver scener med væddeløbsheste, der bliver striglet inden en konkurrence, sammen med mænd, der udfører den brasilianske kampsport jiu-jitsu. Ved at vise bevægelserne i slowmotion neutraliserer filmen det, der ellers kunne have været et portræt af magt, konkurrence og vold, og giver i stedet plads til oplevelsen af andre sansemæssige elementer.

På den anden side er koblingen af sport og begær helt tydelig i Jean-Luc Godards film *Armide*. Godard iscenesætter operaen *Armide* i et fitnesscenter, hvor kvinderne klæder sig af i et forsøg på at få de mandlige bodybuilders opmærksomhed.

Marie: Det er virkelig et karikeret portræt af bodybuilderen, vi ser i Godards film. En mand, selvcentreret og uden libido. I et værk som Martin Schoellers foto af den kvindelige bodybuilder Kim Harris og teksten *Against Ordinary Language: The Language of the Body* af Kathy Acker får vi

en anderledes fremstilling af denne sportsgren. I Schoellers foto ser vi en kvindelig bodybuilder og modsætningen mellem det, der traditionelt ses som en maskulin krop, og hendes feminine tilbehør: den grønne glitrende bikini og smykkerne. Det stereotype syn på bodybuilding sættes ligeledes til debat i Ackers tekst, hvor hun beskriver bodybuilding som et kropssprog, hvorigennem hun møder det, som ikke kan styres og kendes fuld ud: kroppen. Og for hende er det netop her, fascinati-

onen af og formålet med bodybuilding ligger: at blive konfronteret med kaos, med sin egen fiasko eller en form for død, som hun skriver.

“værket [handler] om forhindringer på alle niveauer, kulturelle, køns- og racemæssige. Og at vi bare må klø på, lige meget hvad vi udsættes for. Det er en relevant pointe i sportens verden såvel som i livet i det hele taget.”

Louka: Ja, dette er et aspekt af udstillingens diskurs, der interesserer mig meget. Forestillingen om sport som et redskab til konstruktion af kroppen og til identitetsskabelse. Også selvom sport i forbindelse med selvudvikling kan virke som et letbenet emne, tror jeg, det stikker dybere, end det umiddelbart ser ud til. Specielt fordi motion er til stede i forskellig udstrækning i alle menneskers liv, og mens vi almindeligvis forstår det som et forsøg på forbedring, kan det også være en mere kompleks bestræbelse på at opnå en transformation af selvet, hvor vi får mulighed for at opleve vores kropslige natur. For kort at vende tilbage til Kathy Acker er jeg især interesseret i hendes idé om nederlaget som den eneste virkelige måde at møde kroppen, men også om muligheden for og nødvendigheden af at arbejde sig igennem nederlaget. Sport er et redskab til at opleve nederlag. Og på en eller anden måde er de fysiske grænser for selvet den eneste måde at forstå det på.

Jeg ser også idéen om identitetsdannelse gennem sport i rigtig mange af de udstillede værker. Den queer *fierceness* i Cajsas Von Zeipels *Kolibri*, Catherine Opies fotografier og selvfølgelig 'coming of age'-temaet, som er så relevant i bl.a. Rineke Dijkstras fotoserie og Nicolai Howalts *Boxer*-serie.

Line: Noget andet, der optog mig, mens vi satte udstillingen op, var tilskuers faktorens betydning inden for sport. En ekstrem akkumulering af kroppe, som er karakteristisk for sportsverdenen. Dette er aktuelt helt fra udstillingens begyndelse med Stephen Deans omsluttende installation. Og det vækker naturligvis særlig genklang i disse dage, hvor det fremkalder en uventet, dyb fremmedhedsfølelse.

Marie: Fremmedhed eller måske snarere fremmedgørelse er en følelse, jeg også får, når jeg ser Cyprien Gaillards film *Desniansky Raion*, hvor én af de tre scener i filmen er en gadekamp mellem to grupper. Det ligner næsten en kampscene fra middelalderen, men her bevæger de stridende grupper sig i et landskab af beton og smelter sammen i et kaotisk slagsmål for så at sprede sig og omgruppere for at fortsætte deres kamp. Optagelserne stammer fra en organiseret subkultur i Skt. Petersborg, hvor omdrejningspunktet er kampen, som det også ses hos visse hooligan-grupper, hvor rivaliseringen mellem sportsfans ender i voldelige sammenstød. Det repræsenterer den mørkere side af det fællesskab og den fan-kultur, der omgiver sporten.

Når det er sagt, ved jeg, at der er en ting, vi alle nyder ved udstillingen, og som vi håber, publikum vil opleve, nemlig at mens diskursen i mange henseender forbliver kritisk, er mange af værkerne utroligt sjove og humoristiske!

Line: Ja, den personlige historiefortælling spiller for eksempel en central rolle i den svenske kunstner Sara Sjölin's værk. I værket *Sportscast* har hun tilføjet et kommentatorspor til en fodboldkamp mellem Sverige og Schweiz under verdensmesterskaberne i 2018. Kampen er rammen for hendes personlige fortælling om at være både svensk og schweizisk, om hendes barndom og tidligere forhold – og alt derimellem. Det er en historie, der veksler mellem humor og alvor, sårbarhed og selvudlevering.

Marie: Vi ser også en humoristisk tilgang til fodbold i Sarah Lucas' store skulptur *Gold Cup Maradona*, som viser en liggende figur med en overdimensioneret erigeret fallos strittende frem mellem benene. Figuren er opkaldt efter den ikoniske argentinske fodboldspiller Diego Maradona, som bl.a. var kendt for sin flamboyante livsstil, og som på det nærmeste opnåede guddommelig status for sin udtalt maskuline personlighed og sit opblæste ego på banen. Ved hjælp af ironi behandler Lucas temaer som køn, seksualitet og identitet, idet hun overfører den afslappede positur, som ofte er blevet benyttet til at portrættere kvinder i kunsten, til et stort mandligt sportsidol. Værket er et glimrende eksempel på, hvordan sportens verden er en perfekt linse, hvorigennem vi kan undersøge visse sociale mekanismer og fælles koder, der gør sig gældende i såvel kunsten som samfundet i almindelighed.

Skjold Contemporary

SARA SJÖLIN

Zidane: a 21st Century Musical, 2021

Udstillingsperiode:

6. maj – 23. juni 2021

Kunstner og sanger Sara Sjölin har transformeret Philippe Parrenos og Douglas Gordons videoværk *Zidane: a 21st Century Portrait* til en musical. I Skjold Contemporary viser Sjölin en installation til sit egenartede portræt af den legendariske fodboldspiller Zinedine Zidane.

MOGENS JACOBSEN

The New Rules, 2019

Udstillingsperiode:

11. september – 24. oktober 2021

The New Rules er en installation bestående af skærme, hvis tekstindhold er skrevet af kunstig intelligens. Gennem kunstig intelligens trækker Mogens Jacobsen tekstmateriale fra henholdsvis DBUs fodboldregler, som de blev fremlagt i 2019, FNs mål for bæredygtighed og den danske grundlov. Ved forening af tekstdokumenterne skabes regler for et nyt spil, som oplæses af en computergenereret stemme.

3 screen video. Kommissioneret af Shoot, Fodbold kunsthøst

KRISTOFFER AKSELBO

Voodoo Simonsen (Sound of Bones), 2021

Udstillingsperiode:

30. juni – 28. august 2021

En 3D-Avatar af Jørgen Leth, der på en bar i Haiti indtaler en poetisk og abstrakt monolog omhandlende en besynderlig konspiratorisk teori. En teori om folkehelten Allan Simonsens brækkede ben i åbningskampen mod Frankrig ved EM i 1984, filmen Skytten (hvori Simonsen bliver skudt) samt franskmændenes viden om voodoo. Dette er omdrejningspunktet for Kristoffer Akselbos installation i omklædningsrum nr. 3.

THORGEJ STEEN HANSEN

Viva, Olé A Go-Go, 2020

Udstillingsperiode:

Nu – 24. oktober

Thorgej Steen Hansens udstilling folder sig ud, som en stedsspecifik totalinstallation, der i kraft af sin udsmykningsmæssige karakter, helt simpelt skriver sig ind i stedets daglige funktion som omklædningsrum nr.6. Installationen består af et stort vægmaleri – fra gulv til loft og hen over alle fire vægge: Et abstrakt totalmaleri, der med afsæt i forskellige fodboldtrøjedesigns, slår en konkret malerisk rytme an i samspil, såvel som modspil, til rummets arkitektoniske struktur og detaljer. Værket inkluderer også en video, der er bygget op af en lang række korte fodboldklip, der væver kropslige, konkrete og abstrakte lag sammen, der inden for fodboldfeltets rammer diskuterer emner som bl.a. reggae-kultur og feminisme.

Skjold Contemporary er et nytænkende udstillingssted, der har til huse i omklædningsrum 3 og 6 på Østerbro Stadion. Udstillingsstedet fungerer som Boldklubben Skjolds indspark på den københavnske kunstscene, og herfra udspringer kunstneriske initiativer underlagt benspænd fra fodboldens verden. Skjold Contemporarys ambition er at præsentere samtidskunst af høj kvalitet.

I forbindelse med udstillingen *Art of Sport* har CC og Skjold Contemporary indgået et samarbejde, hvor institutionerne sammen præsenterer tre udstillinger og en række events i omklædningsrummene og på banen på Østerbro Stadion.

Tip en 13'er

Gæt med, og vær med i konkurrencen om et årskort til CC. Tag et billede af dine svar og send til +45 2989 7288 eller contact@cphco.org. Vi udtager en vinder en gang i måneden.

SPØRGSMÅL	1	X	2
1 Hvor mange mål vinder Mexico med over Brasilien i Miguel Calderóns fodboldkamp fra 2004?	17 – 0	3 – 2	12 – 10
2 Med hjælp fra hvis hånd scorede Diego Maradona et af de afgørende mål i kvartfinalen mod England i VM i Mexico 1986?	Sin holdkammerat Jorge Valdano	Guds hånd	Sin modstander Steve Hodge
3 Til hvilket OL blev kvindeboksning anerkendt som en olympisk disciplin?	London 2012	Los Angeles 1984	Atlanta 1996
4 Hvilken fodboldklubtrøje er vævet ind i Hank Willis Thomas' værk <i>Verve</i> ?	Liverpools	Manchester Uniteds	Arsenals
5 Hvilken legendarisk boksekamp er gengivet i Paul Pfeiffers <i>Long Count (Thrilla in Manila)</i> ?	Muhammad Ali vs. Joe Frazier (1971)	Evander Holyfield vs. Mike Tyson II (1997)	'Sugar' Ray Leonard vs. Roberto Durán II (1980)
6 Hvilke motorsportshold er repræsenteret i Andreas Gurskys <i>F1 Boxenstopp III</i> ?	Redbull og McLaren	Renault og Redbull	Ferrari og Mercedes
7 Motivet i Laura Owens maleri er taget fra et avisudklip, efter Frankrig vandt EM-finalen i fodbold over Italien. I hvilket år?	1998	2004	2000
8 I hvilken sportsgren ser man ofte spillerne knæle under nationalsangen i respekt for kampen mod politivold, undertrykkelse og racisme?	Basketball	Amerikansk fodbold	Baseball
9 Der er mange sundhedsmæssige fordele relateret til yoga, som sammen med en række kendissers anbefalinger fremmer væksten af det globale yogamarked. Men hvor mange penge er det estimeret, at der vil være i det globale yogamarked i 2027?	Ca. 66 billioner \$	Ca. 37 billioner \$	Ca. 20 billioner \$
10 På denne udstilling kan du se Brian Jungens maske lavet af Nike-sko, men hvilke andre skulpturer laver han også af sportsgenstande?	Totempæle af basketbolde	Totempæle af golf-tasker	Totempæle af hockeystave
11 Hvilken popstjerne blev det store fodboldikon David Beckham gift med i 1999?	Victoria Adams	Geri Halliwell	Melanie Chisholm
12 Hvilken dansk idrætsforening blev i 1984 som den første grundlagt med det formål at skabe et frirum, hvor bøsser og lesbiske kunne dyrke sport uden at blive diskrimineret?	Copenhagen Pride	Pan Idræt	LGBT Danmark
13 Hvem kunne på toppen af sin styrke i 1980 dødløfte 102 kg, bænkpresse 55 kg og squatte med 120 kg?	Lisa Lyon	Robert Mapplethorpe	Kathy Acker

Events

6.5 Sara Sjölin
Fernisering @ Skjold
Contemporary

2.9 Bastard x CC Art
talk og performance
Peter Brandt

10.6 Hazel Meyer
performance

11. 9 Mogens Jacobsen
fernisering @ Skjold
Contemporary

30.6 Kristoffer Akselbo
Fernisering @ Skjold
Contemporary

23.9 Bastard x CC Art
talk og performance
Jules Fischer

14.8 CC FællesBold
En udendørs-
fodboldturnering
med på fokus på
fællesskab og
demokrati i sport og
kunst. Arrangeres
i samarbejde med
Street Society, FANT
og OMBOLD.

30.9 Bastard x CC Art
talk og performance
Cassie Augusta
Jørgensen

22.8 Skjold Contemporary
x CC: Kunst på
plænen @ Skjold
Contemporary

Følg med i kommende
events på vores
hjemmeside, hvor vi
løbende opdaterer:
[www.copenhagen-
contemporary.org](http://www.copenhagen-contemporary.org)

Copenhagen
Contemporary